

بهادر عبدالمهی کتله، ۱۴۰۳

مطالعه تطبیقی جرایم ارتكابی علیه مردم توسط ضابطین دادگستری در حقوق ایران و فرانسه

جرایم ارتكابی علیه مردم توسط ضابطین دادگستری شامل طیف گسترده‌ای از رفتارهای غیرقانونی و سوءاستفاده‌های شغلی است که حقوق و آزادی‌های شهروندان را نقض می‌کند. این جرایم می‌تواند به اشکال مختلفی ظاهر شود که برخی از مهم‌ترین آنها عبارتند از: سوء استفاده از قدرت: ضابطین دادگستری ممکن است با استفاده نادرست و غیرقانونی از قدرت خود، اقدام به اعمال فشار، تهدید، یا زورگویی به افراد کنند. بازداشت غیرقانونی: دستگیری یا بازداشت افراد بدون حکم قضایی معتبر یا بدون دلایل قانونی موجه. تبعیض و رفتارهای غیرمنصفانه: برخوردهای تبعیض‌آمیز بر اساس نژاد، مذهب، جنسیت، یا موقعیت اجتماعی افراد. در حقوق ایران، جرایم ارتكابی توسط ضابطین دادگستری در قانون مجازات اسلامی و آیین دادرسی کیفری مورد توجه قرار گرفته‌اند. قانون مجازات اسلامی ایران در ماده 570 به بعد، جرایم مربوط به نقض حقوق شهروندان توسط مقامات و مأمورین دولتی را تشریح می‌کند. به‌عنوان مثال، ماده 570 قانون مجازات اسلامی، بازداشت غیرقانونی و اعمال فشارهای غیرقانونی توسط مأمورین را جرم‌انگاری کرده و مجازات‌هایی مانند حبس و جریمه نقدی برای آن در نظر گرفته است. در فرانسه نیز، قوانین مشابهی در قانون جزایی و آیین دادرسی کیفری وجود دارد. ماده 4-432 قانون جزایی فرانسه به سوء استفاده از قدرت توسط مأمورین دولتی می‌پردازد و برای چنین جرایمی مجازات‌های شدیدی مانند حبس و جریمه نقدی تعیین کرده است. همچنین، فرانسه دارای سازوکارهای نظارتی متعددی مانند دیوان عدالت اروپا است که به شکایات شهروندان علیه سوء استفاده‌های مقامات دولتی رسیدگی می‌کند. مطالعه تطبیقی جرایم ارتكابی علیه مردم توسط ضابطین دادگستری در حقوق ایران و فرانسه نشان می‌دهد که هر دو کشور به‌طور جدی به دنبال حفظ حقوق شهروندان و مقابله با سوءاستفاده‌های احتمالی ضابطین قضایی هستند. با این حال، تفاوت‌هایی در نحوه اجرای قوانین و شدت مجازات‌ها وجود دارد که می‌تواند بر اساس فرهنگ، ساختار حقوقی و نیازهای جامعه هر کشور باشد. بررسی و شناخت این تفاوت‌ها می‌تواند به بهبود و تقویت نظام‌های حقوقی و اجرایی هر دو کشور کمک کند.

کلیدواژه‌ها: واژگان کلیدی: جرم، ضابط، حقوق ایران، حقوق فرانسه، اصل برائت، عدالت

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۵۲۹۷۰۷۹۴۵۷۱۷۹۴۳۰۲۱۱۶۲۷۳۳۲۰۳

تاریخ دفاع: ۱۴۰۳/۰۶/۲۷

رشته‌ی تحصیلی:

دانشکده:

استاد راهنما: دکتر حسن بدری

Thesis:

A comparative study of crimes committed against people by law enforcement officers in Iran and France

Crimes committed against people by law enforcement officers include a wide range of illegal behaviors and occupational abuses that violate the rights and freedoms of citizens. These crimes can appear in different forms, some of the most important of which are: Abuse of power: Law enforcement officers may use their power incorrectly and illegally to pressure, threaten, or coerce people. Illegal detention: Arresting or detaining people without a valid court order or without valid legal reasons. Discrimination and unfair treatment: discriminatory treatment based on people's race, religion, gender, or social status. In Iranian law, the crimes committed by the judicial officers are considered in the Islamic Penal Code and the Criminal Procedure Code. Article 570 of Iran's Islamic Penal Code describes crimes related to the violation of citizens' rights by government officials and officials. For example, Article 570 of the Islamic Penal Code criminalizes illegal arrest and the use of illegal pressure by officers, and provides punishments such as imprisonment and fines. In France, there are similar laws in criminal law and criminal procedure. Article 432-4 of the French Penal Code deals with the abuse of power by public officials and has set severe penalties such as imprisonment and fines for such crimes. Also, France has several regulatory mechanisms, such as the European Court of Justice, which handles citizen complaints against abuses by public officials. A comparative study of crimes committed against people by judicial officers in the laws of Iran and France shows that both countries seriously seek to protect the rights of citizens and deal with possible abuses by judicial officers. However, there are differences in how laws are enforced and the severity of punishments, which can be based on each country's culture, legal structure, and societal needs. Examining and recognizing these differences can help to improve and strengthen the legal and executive systems of both countries.